

V novo šolsko leto

V šolskih poslopih našega okraja spet prvi življenje in iz njih veselo odzvanjajo otroški glasovi. Začel se je spet pouk, z njim pa po brezskrbnih počitnicah za šolarje edina skrb. V gimnazijah pa so v dneh, ko so na osnovnih šolah že začeli s poukom, opravljali popravne izpite. Opravljali so jih tisti dijaki, ki v preteklem letu niso resno delali. Takoj pa moramo ugotoviti, da so popravne izpite boljše opravljali tisti učenci, ki so imeli popravni izpit iz dveh predmetov, kot pa oni, ki so ga imeli samo iz enega. Da bi se popravljenim omogočila kar najboljša priprava na popravne izpite, so na gimnazijah organizirali tečaje, ki so jih vodili tovariški profesorji prostovoljno. Tega v stari Jugoslaviji dijaki niso nikoli doživeli, ampak so jim stari, ki so to zmogli, posklopili inštruktorje, jih dobro plačali, samo da bi učenec prestal izkušnjo. Danes pa ko dobijo učenci tako pomoč brezplačno, jo ne izkoriščajo. Odziv in obisk teh tečajev je bil slab in seveda tudi uspeh popravnih izpitov. Na splošno lahko trdimo, da se je večina dijakov šele kratko pred izpiti začela pripravljati nanje. Kje so vzroki temu pojavu? Tu pade pač največ krivde na starše same, ki niso vodili računa o delu svojega otroka, da bi ga pravočasno pritegnili k učenju, marveč so ga prepustili samega sebi, ki je večkrat prepozno segel po knjigi.

Poglejmo rezultate popravnih izpitov na trboveljski gimnaziji: popravni izpit je delalo 166 dijakov. K izpitu je prišlo 135 učencev. Opravili so ga 103. To se pravi, da bo ponavljalo razred 63 dijakov, od katerih jih 31 sploh ni poskušalo delati izpit.

Namen naših šol je usposobiti mladino, da plodonosno obvlada določeno znanje. Da bi naše šole dosegle ta namen, skrbijo za to naši učitelji in profesorji. Od njih pričakujemo največ, ker je to prvenstveno odvisno od njih. Vendar pa učitelji niso edini činitelji, od katerega je odvisna izobrazba in vzgoja naših otrok. Posebno za vzgojni vpliv na naše otroke in doraščajočo mladino je potrebno, da poskrbimo za to tudi izven šolskih zidov.

Lani je pionirska organizacija postala izvenšolska ustanova, a formirani pionirski sveti naj bi ji bili z raznimi vodilji v pomoč pri delu. Izkušnje pa so pokazale, da ta oblika dela v našem okraju ni rodila pričakovanega uspeha. Precej krivde za to je na naših terenskih frontnih organizacijah, ki o pionirjih niso vodile nobene skrbi, niso spodbujale ljudi, ki so prevzeli naloge kot voditelji pionirjev, da jih izvrše in jih tudi niso izvršili. Pač slab čut odgovornosti takih ljudi. Govorimo prav radi, fraziramo, a za delo ne primemo! Vzgojitelj mora biti cel človek! O delu z našimi pionirji naj se resno pogovorijo vse organizacije, kako jim bodo v naprej pomagale, kako jih vodile, da se bodo znali sami voditi.

Če bi pionirske in mladinske organizacije imele povsod solidno vodstvo, ne bi se po naših revirjih pojavljali problemi moralne vzgoje naše mladine. Dokler pa bodo to vprašanje reševali samo pedagoški delavci, brez pomoči širokih ljudskih množic, ne bo potrebnih uspehov. Kadar pa bo to vprašanje postalo skrb slehernega resnega državljana, se bo stanje hitro izboljšalo. Popravilo zaradi tega, ker bomo vsi odklanjali in odstranje-

vati vzroke, ki slabo vplivajo na moralno vzgojo mladine. Marenko, veliki ruski vzgojitelj »brezprizornih« je dejal, da je vzgoja socialni proces. Tega pa ne more voditi en človek, pa naj bo že kdor koli in kakršen koli. Ta socialni proces vrši celotna družba. Ta pa mora pravilno vplivati na posameznika, na osebnost.

V letošnjem letu moramo doseči na šolah več kot lani, zato pa moramo načrtno ugotoviti, kako bomo to napravili. To bomo dosegli, če se bodo starši resneje in tesneje povezali s šolo in skupno z njo pomagali reševati vprašanje izobrazbe in vzgoje naših otrok. To priporočamo predvsem tistim staršem, ki so vso skrb za vzgojo otrok prepuščali šoli. Za te je potrebno, da se tesno povežejo s šolo in z njo rešujejo vprašanja učenja in vzgoje.

Neprecenljive vrednosti za izboljšanje uspehov na naših šolah, pa tudi skrb za materialno plat naših šol so rodiljski sestanki. Tu je mogoče v tesni povezavi učiteljev s starši rešiti marsikakšno vprašanje vzgoje. Tu se starši seznanijo s splošnim stanjem na šoli, tu se ustvarja razpoloženje, zanimanje in ljubezen za šolo. Seveda je to odvisno tudi od priprave in izvedbe takih sestankov. Nujno je zbrati starše posameznih šol na ustvarjalni liniji sodelovanja med šolo in domom, potrebno je, da se glede na vladajoče razmere najdejo najprimernejše oblike dela za doseglo postavljenega cilja. Dolžne pa so tukaj, da zgrabijo za delo tudi naše partijske in množične organizacije, zlasti pa ženske organizacije.

Pretekli teden so zborovali upravitelji osnovnih šol in ravnatelji gimnazij. Obravnavali so različna materialna vprašanja in strokovno delo na naših šolah. Na osnovi diskusije, ki se je o tem razvila, so si zadali konkretne naloge, s katerimi bodo dvignili pedagoško in izobrazbeno delo na naših šolah.

Problem, ki ga je treba še v letošnjem letu nujno rešiti, je dograditev trboveljske gimnazije. Ta nima dovolj svojih prostorov. Pouk se vrši v treh šolskih stavbah. Vsi doseženi poskusi, da se dozdajajo potrebni prostori, so propadli. Začelo se je, pa je zopet obstalo. Mnenja smo, da moramo tej naši najvišji kulturni ustanovi našega okraja omogočiti, da bo kos sprejeti in solati vse dijake v lastni stavbi. Prav bi bilo, da bi tudi vsi delavski sveti naših gospodarskih in industrijskih podjetij v okraju razmišljali, kako in s kakšnimi sredstvi bodo pomagali in omogočili dograditev trboveljske gimnazije. Nekateri so to že storili. Za delovno silo prostovoljcev pa naj poskrbi OF.

Ob tej priliki so govorili tudi o vzgoji naših strokovnih kadrov. Praksa, da se učenec v gospodarstvu po dovršeni učni dobi pokliče, da opravi strokovni izpit, ne da bi poprej opravil zaključni izpit na šoli, škoduje ugledu šole, ker se po uredbi to ne bi smelo prakticirati. Uredbo o zaključnih izpilih je treba izvajati. Ne sme se dovoljevati učenca, da opravlja strokovni izpit oziroma praktični del izpita, dokler ni opravil zaključnega izpita na šoli. To je tudi edino pravilno. Učenci bodo začeli resneje gledati na šolo in se resneje pripravljati na učenje.

Da bo naše šolstvo kos svoji nalogi, da bo opravilo važno nalogo pri graditvi socializma, je potrebno tesno sodelovanje vseh činiteljev, ki s svojim delom prispevajo k razvoju družbe.

V POČASTITEV OKRAJNE PARTIJSKE KONFERENCE

Revolucionarna pot zasavskih revirjev

(Ob slikah v muzeju po spominih zgodovinskih dogodkov)

Ob pisanih zunanepolitičnih dogodkih in nesramnih izzivanjih naših sovražnikov se nam spominj vračajo v preteklost, na dolgo in težko borbo za našo svobodo. Preveč dragocena nam je prelita kri naših borcev in talcev, padlih za uresničenje naših idealov, da ne bi se zgrozili ob težkih žalitvah, ki jih danes čujemo od tako imenovanih »socialističnih« držav vzhodnega bloka.

Pri velikih revolucionarnih dejanjih naših borcev so nam najbolj dragocen spomin razne slike, ki nas spominjajo na velike dogodke v naši preteklosti. O tem pričča Muzej narodne osvoboditve v Trbovljah, ki je, čeravno danes še skromen in nepopoln, za našo zgodovino vendar nekaj pomembnega. Že sama stavba, v kateri je muzej, ima velik zgodovinski pomen. Rudarski dom, nekdanje središče revolucionarnega gibanja trboveljskega revirja, je bil sam žrtev fašističnih hudo delcev. Nekdanji Orjunaši so ga iz maščevalnosti 1. junija 1924 ob spopadu z našimi delavci zažgali, ker jim pet človeških žrtev, ki so tega dne padle v Trbovljah, še ni bilo dovolj.

Pa pogledjmo v zgodovino trboveljskega proletariata, ki nam je prikazujejo slike, časniki, letaki in drugi dokumenti v tem muzeju.

»Prvi maj 1919« — to naj bi bil začetek revolucionarnega razdobja, čigar korenine segajo seveda daleč nazaj v preteklo stoletje. Ta prva slika in časnik »Prvi majnik« iz 1919, glasilo socialno-demokratske stranke Slovenije, so naš najstarejši dokument. Težkoč zaželeno svoboda po prvi svetovni vojni, s katero je delavski razred upal, da je priboril svoje pravice. Toda — zmagal je spet kapitalizem, ki je kmalu z dejanjmi pokazal svoje sovraštvo do proletariata. Bil je to napad Orjuna, s katero so se spopadli trboveljski revirji in zgubili velike borbenike kot Fakina, Frica, Ocepka,

dih Franca Salamona, Lojzeta Hohkrauta, Tončka Čečove, Vilka Vreska, Franca Farčnika (enega prvih sodelavcev Mihe Marinka), Alojza Ocepka, Franca Sotlarja in tisoče drugih čuvajmo našo svobodo, in če potrebno, darujmo zanjo tudi življenje.

O trdnj verji na zmago in osvobojenje pa nam je pričala leta 1941 v visokem skalovju v Bobnu nad Hrastnikom vihrajoča naša zastava, simbol neustrašne borbe.

postala žrtev taborišča — bi nam mnogo povedala. Tudi strašni Dachau s svojim krematorijem in živimi okostnjaki je grozna priča fašističnih krvnikov.

Velike, strašne rane so nam sekali fašisti — Nemci, Italijani, belogardisti, »Črna roka« — a slovenski in jugoslovanski narod se je še bolj strnil v borbenih vrstah.

Partizanski tisk pa je skrbel za pove-zavo med ljudskimi množicami. V mu-

Hiša v Gaberskem, v kateri je za časa ilegalnega dela živel tov. Miha Marinko

Vendar so nam fašisti, ki so za vsako ceno hoteli iztrebiti mali slovenski narod, puščali strašne sledove svojega pustošenja. Niso bili dovolj zapori, taborišča in ustreljeni talci — požigali so nam naše domove, pustošili naše vasi. Ohranjena nam je slika požiga pri Vrhkarju nad Trbovljami, kjer je zgorelo tudi šest partizanov. Tudi slike štirih partizanov, ki so jih Nemci ujeli in razstavljali v Trbovljah na Vodah, hoteli zastrašiti ljudstvo. Toda naše osvobodilno gibanje se je širilo, odpor se je večal in stopnjeval iz dneva v dan, partizanske vrste so se množile.

Iz partizanskega življenja nam je ohranjenih nekaj slik bunkerjev, dalje slike terenskih aktivistov, trboveljskega in okoliškega terena pri njihovih akcijah. Poleg težkih borb in nevarnosti pa naši partizani niso pozabili na kulturno delovanje; o tem so nam pričča slike orkestra IV. operativne cone in njegovega delovanja v zgornji Savinjski dolini na osvobojenem ozemlju, v katerem so večinoma borci hrastniške in zagorske doline in godba na pihala glavnega štaba, ki je bila v Črnomlju, v njej pa so bili Hrastničani in Trboveljčani.

V tej seriji slik pa je tudi mali kurir Polde z mladinsko funkcionalno Marjetko Kastelčevjo in kurir Ivo na samotni poti — pri izvrševanju težke kurirske službe. Kaj je pomenilo biti kurir v partizanski borbi, bi nam lahko sami povedali.

Iz rdeče krvi je zrasla naša svoboda! — Da, iz krvi naših žrtev je vstala naša prostost. Žrtve in zopet žrtve — mogo jih je bilo! Njim je posvečen precejšen prostor v muzeju. Na velikih lepkih so imena naših talcev, ustreljenih v letih 1941 do 1945. Podpisal jih je Rösener, ki ga vidimo, kako se prijateljsko rokuje z Rožmanom. S krvjo tisočih Slovencev in Slovenk, ki jim je podpisal

Fakin Franc, ubit od Orjuna leta 1924

Rozino in Zupana, požgani Rudarski dom in dogodki, ki so sledili drug za drugim. Komunistična partija pa kljub večjemu terorju ni prenehala z borbo delavskega razreda.

Nadaljnje slike nam prikazujejo množične izlete v zasavske planine, ki jih je Partija organizirala pod krinko društva »Svobode«. Odnehala pa ni z nasiljem in zasledovanjem tudi velikosrbska oligarhija: naši vodilni komunisti so preživljali težke dneve v tedanjih taboriščih Sremske Mitrovice. Med ostalimi kaznjenci vidimo na sliki našega Salamona, ki je bil član CK KPJ, potem Majena, Sotlarja in Giulittija, ki živi še med nami.

Delavske množice pod vodstvom KP se v velikih gladovnih štrajkih leta 1934 do 1935 bore za svoje osnovne pravice. — O revolucionarnem gibanju in delu KP v predprilski Jugoslaviji pa nam pričajo tudi razni časniki, na primer Glasila KP ali vsaj glasila naprednih idej. Ohranjeni so že prej omenjeni »Prvi majnik 1919«, nadalje »Stara pravda«, »Delo«, »Sodobnost« in »Delavsko-kmečki list«. Morda je tega malo po številu, a zato bogatejše po vsebini.

Leto 1941 — začetek novega velikega razdobja naše zgodovine. — Z letom 1941 se začne novo razdobje naše zgodovine. Borba KP in delovnih množic je iz ilegale prešla v odprti, oborožen boj, ne samo proti kapitalizmu, marveč tudi proti okupatorju — fašistu.

Naši aktivisti in borci, kot n. pr. Miha Marinko, Lojze Hohkraut, Tončka Čečeva in drugi, so morali iskati zavetja in skrivališča za nadaljnje uspešno delovanje. Med slikami hiš — zavetišče najdemo tudi sliko hiše na Čebinovem nad Trbovljami, kjer je 18. marca 1937 zasedal I. kongres KP Slovenije. Po napadu Nemčije na SZ je tudi v naših gozdovih padel prvi strel, znamenje oborožene borbe proti sovražniku. Začeli smo skromno — ohranjena nam je prva slavna piščola Lojzeta Hohkrauta — a kmalu smo zmagoslavno. Velike slike na steni so slike prvih velikih borbeno-komunistov, padlih za našo svobodo. Po zgle-

Salamon Franc, bорец revirjev, padel v narodnoosvobodilni borbi

smrtno obsodbo, omadeženo roko podaja v »posvečeno« roko. Kje sta bila takrat vera in cerkev...?

Naših talcev pa niso samo streljali. Poprej so jih zverinsko mučili do krvi. Grozodejstva celjskega »Piskra« niso ostala tajna. Med temi žrtvami je tudi Trboveljčanka — Tončka Čečeva. Da ni

zeju imamo ohranjene mnogo razne literature, tiskane v tem času, kot so to časniki, ki so takrat izhajali: Ljudska pravica, Slovenski poročevalec, Borbeno Slovenka, Delavska enotnost, Partizanski dnevnik in še drugi. Ohranjeno je »Delo«, glasilo CK KPŠ iz leta 1942.

Eden izmed redkih in dragocenih dokumentov pa je v linorezih in vinjetah izdelana Prešernova zdravljica, ki jo je ob njeni 100-letnici izdal Pokrajinski odbor OF za Gorenjsko.

V muzeju pa najdemo še nekaj: fotoaparati dr. Aleša Beblerja, ki ga je nosil, ko je leta 1942/43 organiziral vstajo na Primorskem. Aparat je ostal v nekem bunkerju, kamor ga je takrat spravil njegov spremljevalec Franc Klugej in ga našel tamkaj tudi po osvoboditvi.

V kratkih besedah in vrstah, napisanih po opisu slik in dokumentov, vidimo bogato zgodovino revolucionarnega gibanja rudarskih revirjev. V teh slikah in listinah žive dejanja, ki govorijo, o čemer bo pisala zgodovina bodočnosti.

Vendar naj ob tej priliki poudarimo nekaj. Muzej je pravzaprav skromen v teh dokumentih, čeprav je vsebinsko bogat. Moramo reči, da bi bilo lahko več, materiala je gotovo dovolj. Spomin obledi, tudi človek umre, toda slike in zapisana beseda ostaneta. Ti dve sta namenjeni bodočim rodovom, ki se bodo ob zgledih herojske borbe svojih dedov in pradedov učili junštva.

Zato je treba tu pohvaliti množične organizacije zagorskega sektorja, ki so prispevale in zbrale največ spominov iz NOV. Vsak obiskovalec se dalj časa pomudi pri skrbno urejenih albumih, ki so lep dokument in priča dela in življenja v Zagorju in okolici od leta 1941 dalje. Tu sta dva albuma padlih borcev, eden od žrtev raznih taborišč, eden pa talcev in žrtev nemških hajk in še drugih.

Za nekaj podobnega je gotovo dovolj materiala tudi v Trbovljah, Hrastniku, Radečah in drugod. Premalo zanimanja je za to važno vprašanje, ker ne mislimo na dragocenost teh dokumentov in na dolg, ki smo ga dolžni bodočim rodovom in zgodovini.

Za muzej, ki je pravzaprav šele zaživel in se bori še s finančnimi težavami, tudi naša industrijska in druga podjetja niso pokazala nikakega zanimanja. Vedeti moramo, da muzej ni ustanova z lastnimi dohodki, temveč smo dolžni vsi, da jo vzdržujemo. Vendar se je na prošnjo uprave muzeja za finančno pomoč le malokdo odzval. To je bil edini rudnik Trbovlje-Hrastnik, ki je kljub lastnim težavam, ki jih ima, dal 20.000 dinarjev podpore, medtem ko je deklarirana v Hrastniku prošnja odklonila, češ da nima nikakršnega kredita na razpolago. Kje so pa še ostala podjetja in sindikati, ki molče?!

Trboveljski okraj, predvsem revirji, s tako bogato zgodovino delavskega gibanja, ki sega daleč nazaj v dobo 80-ih let preteklega stoletja, bi lahko s pomočjo delovnih množic, med katerimi je gotovo še dovolj dokumentov in zgodovinskega materiala, uredili zelo bogat muzej.

Zato bi lahko ob teh spominih prosili borce in vse ostale, ki razpolagajo še s kakršnimi koli slikami, dokumenti in drugim materialom, da jih dajo skupnosti, da se ohranijo v muzeju za našo zgodovino.

B. S.

Vrtovškova partizanska družina dela in pripravlja za partizane leta 1942

Mestni odbor OF Trbovlje vabi vse članstvo in ostalo prebivalstvo mesta Trbovlje, da se v četrtek, 20. septembra t. l. ob 17. uri udeleži

MANIFESTACIJSKEGA ZBOROVANJA

na trgu v Trbovljah, kjer bomo ob tej priliki odkrili tudi spominsko ploščo prvi žrtvi fašizma, tovarišu Francu Fakinu.

Na zborovanju bomo proslavili četrto obletnico priključitve Primorske k naši državi in odločno pokazali naš prezir do vseh onih, ki hočejo na naš račun reševati svoje imperialistične želje ter poskušajo zakriti svoje zločine.

Mestni odbor OF Trbovlje

Dogodki po svetu v preteklem tednu

NEJASNOST NA KOREJI

Po mnenju vojaških krogov Združenih narodov na Koreji pomenijo napadi Kitajcev in Severnih Korejcev v zadnjem času uvod v nove ofenzive. Do tega zaključka so prišli, ker uporabljajo nasprotnik v zadnjih bojih močne oddelke in žrtvuje tudi tanke, ki jih nima preveč. Jasnosti položaja na Koreji še vedno ni.

Agencija Nova Kitajska je sporočila, da imata severnokorejski in kitajski poveljniki predlog generala Ridgwaya, naj bi bila konferenca za sklenitev premirja v kakem drugem kraju in ne več v Kesongu. Voditelj delegacije OZN pri pogajanjih za premirje, admiral Yoy je sporočil kitajsko-korejskim predstavnikom, da je neko letalo OZN restavriralo Kesong. Admiral se je nasprotnikom opravičil in obljubil, da bodo proti krivcem uvedli disciplinski postopek.

Perzijski spor

Ob otvoritvi največje rafinerije petroleja v Evropi v Foleyu v britanski pokrajini Herforshire je predsednik britanske vlade Clement Attlee dejal, da je bila Velika Britanija po prenehanju pošiljanja petroleja iz Perzije prisiljena poiskati si nove petrolejske vire. Poudaril je, da je odbor britanskih in ameriških petrolejskih družb uspešno rešil vprašanje preskrbe Britanije s potrebnimi količinami tekočega goriva do konca tega leta. S tem so nadomeščene vse pošiljave, ki so doslej prihajale iz Abadana.

Predsednik Attlee je ob tej priložnosti omenil, da se britanska vlada želi sporazumeti s Perzijo in ponovno sodelovati z njo. Dejal je, da je prepričan, da bo Perzija uvidela položaj, v katerem je ta država, in da je ne bo pahnila v gospodarsko katastrofo.

Konferenca zunanjih ministrov v Washingtonu

Zunanji ministri ZDA, Velike Britanije in Francije sodijo, da bi morala biti sklenitev sporazuma z Zahodno

Nemčijo temelj za njihove prihodnje odnose tako dolgo, dokler ne bo mogoče skleniti mirovne pogodbe z enotno Nemčijo. Razdelitev Nemčije za sedaj onemogoča sklenitev takšne pogodbe. Zaradi te razdelitve in varnostnih vprašanj si tri zahodne velesile pridržujejo pravico, da imajo svoje oborožene sile v Nemčiji.

Govorji se nadalje, da bi bila brž ko mogoče sklenjena pogodba o vpostavitvi svobodne in neodvisne Avstrije, ker ni več nikakšnega opravičila za nadaljnje odlaganje tega vprašanja. Vse tri zahodne velesile ne bodo nehale z naporom, da bi prepričale ZSSR o upravičenosti te odločitve.

Vsi trije ministri omenjajo tudi zahtevo Italije po reviziji mirovne pogodbe in izjavljajo, da so to vprašanje proučili, ki bo predmet nadaljnjih razgovorov med vladam.

Deklaracija, ki so jo objavili zunanji ministri ZDA, Velike Britanije in Francije, govori o vključitvi Zahodne Nemčije v zahodnoevropski obrambni sistem in pozdravljajo pobudo francoske vlade, naj bi ustanovljena evropska skupnost premoaga in jekla bila skupen korak v smeri enotnosti in krepitvi gospodarstva Zahodne Evrope.

Konferenca Atlantskega pakta v Ottawi

Minulo soboto se je začela v Ottawi konferenca nad 30 ministrov za zunanje zadeve, narodne obrambe in finance iz 12 držav, članic Atlantskega pakta. Konferenca bo trajala šest dni. Glavni predmet razgovorov bodo nerazmerja med obstoječimi silami severnoatlantske armade in silami, ki so še potrebne, vpliv oborožitve na gospodarstvo in vprašanje sprejema Grčije in Turčije v organizacijo Atlantskega pakta. Kanadski zunanji minister je izjavil, da bo glavni predmet razgovorov odnos med oborožitvijo in gospodarskimi možnostmi zahodnih držav. Reuterjevo poročilo pa pravi, da je zelo verjetno, da ogroža zahodne sile inflacija.

...in doma

MARŠAL TITO MED NAŠIMI MORNARJI IN LJUDSTVOM

Na proslavi Dneva mornarice v Splitu je naš maršal Tito v svojem govoru obravnaval tudi odnose z italijanskim narodom. Dejal je, da nudi kljub slabim izkušnjam v preteklosti in irendentičnim gonji proti nam italijanskemu narodu roko v pomiritev. Naglasil pa je v svojem govoru, da bo kdor koli, ki bo prišel v našo deželo kot napadalec in okupator, našel tu svoj grob.

Ko je maršal Tito obiskal nekatere kraje v Hrvatski, je govoril tudi o naših zadrugah. Ob tej priložnosti je naglasil, da ne bomo nikogar silili v zadrugo, nikomur pa seveda ne bomo dovolili, da bi jih razbijal.

Maršal Tito je obiskal tudi ljudstvo Hercegovine. V svojem govoru v Mostarju je dejal med drugim, da je enotnost, ki smo jo do danes dosegli med našimi narodi, naša največja zmaga. V svojem govoru se je dotaknil tudi novih gospodarskih ukrepov v naši državi in poudaril, da v Jugoslaviji ne mislimo ustvarjati privilegiranih kast, da pa bo za svoje delo nagrajen vsakdo tako, kakor zasluži.

ZNIZANJE CEN NEKATERIH VRST BLAGA

V zadnjem času so se na našem trgu znižale cene nekaterih vrst blaga. Tako stane n. pr. zrna opeka namesto 6 do 7 din sedaj okrog 4 din za kos, apno pa namesto 6 din za kg po novi ceni 3,50 do 4 din. Ponovno se je znižala cena sladkorju od 420 na 320 din za kilogram (kristalni sladkor), sladkor v kockah pa stane sedaj 370 din za kilogram. Tudi prava kava se je pocenila in stane 1900 din kilogram. Sladkorja nam letos ne bo manjkalo. Potreba po sladkorju je izračunana letno

na 14.000 vagonov, pridelali smo ga pa letos 22.000 vagonov.

SAVINJSKI HME LJARJI SO LETOS ZELO ZADOVOLJNI

Poročila pravijo, da so savinjski hmeljarji z letošnjim pridelkom zelo zadovoljni, ker je hmelj odlične kvalitete. Hmelj bomo izvažali v 12 evropskih držav. Izvoz hmelja se izplača, saj da na enem hektarju pridelan hmelj isto količino deviz kakor pšenica na 25 hektarjih.

VELENJSKI RUDARJI V PRVEM POLLETJU NAJBOLJSI

Rudarji v Velenju so dobili v nedeljo, 16. t. m., prehodno zastavo vlade

V Zagorju razpravljajo o novem finančnem sistemu

V Zagorju živo razpravljajo o novem finančnem zakonu, zlasti pa o osnutku osnovne uredbe o novih plačah delavcev in uslužbencev. V torek, 11. t. m. so imeli v Zagorju seminar o tekočih gospodarskih vprašanjih in predvidenih novih gospodarskih ukrepih. Akoravno je bilo na seminaru povabljen samo okrog 50 vodilnih funkcionarjev množičnih organizacij in društev, je v dvorano, kjer je bilo predavanje, pritisnilo še okrog 200 delovnih ljudi, ki so z velikim zanimanjem sledili govornikom in diskusiji. V prihodnjih dneh bodo o teh vprašanjih razpravljali v delovnih kolektivih podjetij in ustanov, v sindikalni podružnici, v delavskih svetih in še drugod. Že v diskusiji na seminarju se je pokazalo, da se delavci zanimajo za povečanje proizvodnje in znižanje produkcijskih stroškov in da polagajo že sedaj posebno pažnjo na rentabilnost

FLRJ kot najboljši rudarski kolektiv v državi v prvi polovici letošnjega leta. Za svoje uspehe so prejeli tudi denarno nagrado v znesku 365.000 dinarjev.

IDRIJSKI RUDNIK SE MODERNIZIRA

Rudnik živega srebra v Idriji, ki je dobil prehodno zastavo zvezne vlade za uspehe v minulem polletju, se modernizira in mehanizira. Preuredili so dve zastareli peči za topljenje in jih nadomestili z modernimi napravami. Poleg preureditve topilnice in separacije bodo montirali na jašku nov izvozni stroj z dvakrat večjo zmogljivostjo. Zgradili bodo nadalje nov strojni oddelek. Stare lokomotive so nadomestili s tremi novimi akumulatorskimi lokomotivami.

OTVORITEV ZAGREBSKEGA VELESEJMA

Minulo soboto so v Zagrebu slovesno odprli velesejme. Že takoj popoldne so na tem velesejmu sklepali prve pogodbe. Petega velesejma v naši bratski republiki se je udeležilo 476 domačih razstavljalcev s približno 1000 razstavnimi predmeti iz 12 tujih držav pa se je udeležilo zagrebskega velesejma 247 razstavljalcev s 650 razstavnimi predmeti. Med inozemskimi razstavljalci je na prvem mestu Avstrija. Na drugem mestu je po obsegu razstavnega paviljona Belgija. Dobro so zastopane tudi Švica, Francija, Anglija in Holandska.

HRASTNIŠKA STEKLARNA SE BO SPECIALIZIRALA

Kolektiv steklarne v Hrastniku je začel letos izdelovati 64 novih izdelkov industrijskega stekla. Ker izdelujeta steklarni v Straži pri Rogatcu in v Paračini vedno več votlega stekla, se bo hrastniška steklarna specializirala na izdelovanje industrijskega in laboratorijskega stekla.

V izdelovanju laboratorijskega stekla je steklarna v Hrastniku, kakor smo že poročali, edina v državi. Ustrezno kakovost tega stekla bo dosegla s posebnimi napravami za precizno blajenje teh izdelkov.

TUDI V KEMIČNI TOVARNI V HRASTNIKU BODO PREUSMERILI SVOJO PROIZVODNJO

Ker izdelujejo tudi v tovarni »Jugovinil« v Splitu velike množice solne kisline, hrastniška tovarna ne bo delala novih investicij v stare naprave za proizvodnjo te kisline. Prav tako bo ta tovarna prepusila izdelovanje žvepleni barv novi tovarni organskih barv TOB v Celju. Pač pa posveča kemična tovarna v Hrastniku večjo pažnjo razširjenju in modernizaciji proizvodnje železooksidnih barv. Po proizvodnji železooksidnih barv hrastniška tovarna edina v državi. V tej tovarni so začeli v zadnjem času izdelovati posebno sredstvo za dezinfekcijo in čiščenje mlekarjskih posod, tako imenovani »Lactocid«.

UPOKOJENCI IN NOVI PLAČILNI SISTEM

V nedeljo, 9. t. m., je bil v Ljubljani redni občni zbor Društva upokojencev LRS, ki se ga je udeležilo okrog 150 delegatov iz vseh krajev Slovenije.

Na tem občnem zboru so govorili tudi o pokojninah po novem plačilnem sistemu. Glede prehoda na novi plačilni sistem je bila 4. t. m. v Beogradu seja, kjer so sklenili, da bodo pokojnine definitivno uredili s 1. januarjem 1952, do tedaj pa bodo upokojenci prejemali začasno za mesec november in december dodatek po 5100 din (osebni) oziroma 2200 din (družinski upokojenci) pri 100-odstotnem delovnem stažu oziroma z ustreznim znižanjem, če ta staž ne dosega 100%.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH SINDIKATOV

Sindikat zdravstvenih delavcev dobro dela

Na sindikalnem sestanku zdravstvenih delavcev v Trbovljah so izbrali delegate za okrajno konferenco, na kateri bodo izvolili odposlanca za II. kongres sindikatov Jugoslavije. Ko so se seznanili z razvojem in delom svoje organizacije, so sprejeli razne sklepe, da počaste s tekmovanjem II. kongres. V sindikat bodo vključili še vse neorganizirane tovariše, plačevali bodo 100-odstotno članarino in vršili vse svoje naloge. Zdravstvena ekipa bo opravila pregled zobovja vseh šoloobveznih otrok na Doboveu. Priridili bodo predavanje o zobozdravstveni preventivi. Ob zaključku sestanka so imeli kratko proslavo 400-letnice Slovenske knjige.

Razpravljali so o novem finančnem sistemu

Na zadnjem sindikalnem zborovanju kolektiva DES v Trbovljah so govorili največ o predlogu novega finančnega zakona. Počastili so 400-letnico Slovenske knjige ter obravnavali izvršitev letošnjih planskih nalog. Najvažnejša naloga kolektiva je izpolnitev plana srednjih investicijskih del, za kar so na razpolago zadostni krediti in potrebne količine materiala. Ker je zagotovitev električne energije v trboveljskem bazenu preče vprašanje, so na tem sestanku sklenili, da bodo v počastitev 10-letnice JA opravili vse zadane si naloge.

Delovni kolektiv steklarne Hrastnik tekmuje v počastitev 10-letnice JA

Kakor je bilo tekmovanje na čast 10. obletnice JA spočetka nezadovoljivo, postaja to kosanje v zadnjem času vse bolj živahno in zanimivo ter dosegajo posemne kolektivni prav lepe uspehe. Akoravno ni bilo dosti čuti o tekmovanju med rudarskimi kolektivi, tekmujejo tem pridneje drugi delovni kolektivni okraja. Tako je kolektiv steklarne v Hrastniku tekmovanje močno poživil. Napravili so tamkaj med drugim precej v pogledu obrambe tovarne v primeru napada, prav tako pa tudi center predvojaške vzgoje. Plansko nalogo je kolektiv opravil v avgustu kljub veliki vročini s 106,5%, po vrednosti pa s 101,2%. Nameščenici podjetja so napravili bilanco tovarne za prvo polletje 1951, tako da so sedaj prikrat opravili to delo v določenem roku. Predvojaška vzgoja je imela 99% obisk, nastava je izvršena 100% in vsi mladinci predpisano snov dobro obvladali.

Lepe uspehe je dosegel center v streljanju. Organizirali so bojno streljanje za letnike, ki bodo vpoklicani, da odslužijo svoj kadrijski rok. Streljali so v ležečem položaju; tekmovalo je 26 mladincev, od katerih je doseglo 70% odlični uspeh, 20% prav dober in 5% dober

Sindikat obrtnih delavcev bo moral nuditi več pomoči delavskemu svetu

Na zadnjem sestanku obrtnih delavcev MLO Trbovlje so razpravljali o svojih tekočih nalogah, glavni predmet dnevnega reda pa je bil nov finančni zakon. V diskusiji so govorili o delavskem svetu in ugotovili, da sindikat obrtnih delavcev nudi vse premajhno pomoč delavskemu svetu. Ugotovili so nadalje tudi razne druge pomanjkljivosti, tako n. pr. da se skoraj vse započete akcije in razna tekmovanja slabo obnesejo, ker članstvo premalo sodeluje in pomaga sindikalnemu odboru, na drugi strani pa tudi odbor sam ni dovolj agilno. Sklenili so, da se bodo v naprej redno shajali, za ožjo povezavo med člani in medsebojno spoznanje pa bodo priredili skupinski izlet na Gorenjsko.

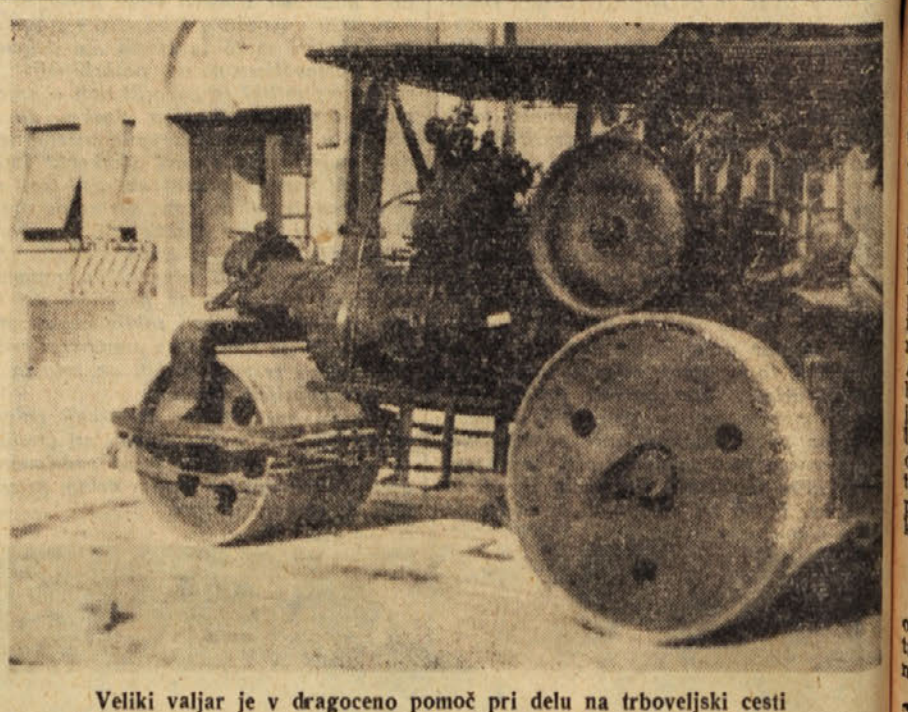
Društvo upokojencev v Trbovljah je zborovalo

Tudi upokojenci v Trbovljah so na svojem sestanku sklenili, da proslavijo 400-letnico Slovenske knjige. To slovesnost bodo priredili še septembra v rudniški restavraciji v Trbovljah. Da počaste 10. obletnico JA, so pozvali na tekmovanje društvo upokojencev v Zagorju. Tekmovali bodo v tem, da hočejo do 30. oktobra prbrati v redu vse članarino, do konca leta pa nameravajo zvišati število članstva za 10%. Imeli bodo nadalje redne sestanke Za slovenski kulturni dom v Trstu bodo prispevali 2860 din.

uspeh. Dober rezultat v streljanju so dosegli, ker ima center dve zračni puški in so se mladinci vadili 2krat tedensko. V centru organiziran šahovski turnir je dobro uspel, prav tako so nogometno tekmo s centrom cementarne v Trbovljah odigrali s 6:2. V kabinetu centra so stalno na razpolago razni časniki in revije, ki jih skupno predelavajo.

Gasilska četa in skupina PLZ v tovarni opravljata svoje naloge v celoti. Tečaj PLZ se vrši v redu. Enote protiletalske zaščite so imele praktične vaje, tehniška ekipa pa je prikazala gašenje z aparati Minimax in ostalimi tehniškimi pripomočki. Pri vaji je sodelovala skoraj polovica kolektiva. Tudi gasilska četa tekmuje ter se stalno usposablja za svoje naloge.

V okviru tekmovanja v avgustu se zaznamuje napredek nadalje v sindikalnem delu. Sindikalna godba kolektiva je uspešno proslavila 20-letnico svojega delovanja. Dobro deluje tudi knjižnica, prav tako so zborovanja v avgustu dobro uspela, zlasti št sestanek, na katerem so poročali o delu delavskega sveta. Lepi uspehe zaznamuje tudi Ljudska tehniška kjer je najdelavnejša sekcija pomorskega brodarstva društva.

Veliki valjar je v dragoceno pomoč pri delu na trboveljski cesti

Ivan Vuk:

Ne razdirajva pravljice, gospod...

Zvonec v gledališču je zavonil. Na hodniku čakajoči so začeli odhajati v dvorano, pred blagajno pa je bila še gneča.

Hotel sem na vsak način dobiti vstopnico, bilo si kjer koli. Bila je premiera neke otroške igre. Človek se začuti sredi otrok, o pravičnem gledališkem somraku, ko zavzame na odru življenje, kakor da je sam otrok, kakor da se mu za hip spet prikaže izgubljeni raj. Stiskal sem se v gneči, se ril počasi proti blagajni. Počasi sem se bližal cilju.

»Gospod! — se me je dotaknila neka roka. Izvnan od dotikljava, sem pogledal. Bil sem nevoljen.

»Prosim, vzemite še same tri ložne sedele.«

Bela roka se me je dotikala. Bil si tanki, lepo oblikovani prsti z lepo zaokroženimi nohti. Slabe volje sem bil. Že pol ure sem stal in čakal, kajti mnogi so narobili tistim, ki so stali v vrsti in bili najbližje blagajni: »Prosim, vzemite še zamele.«

In prav zaradi tega se je vrsta pred blagajno tako počasi krčila.

Pogledal sem tisto roko, kel s očmi po nji in ako se mi je ostano na srednjeveliki, lepi dami. Velike, rjave oči so me gledale. V njih mi bilo tistega vsakdanjega izraza, ko se s pronojo išče kakšna usluga. Prepričanje je stajalo iz teh oči, da ne bom odložen.

»Tukaj — ovo — denar!«

Že sem imel na jeziku odklonilen odgovor. Hotel sem ji reči, da ne morem odkloniti teh, ki stoji za menoj. Toda njena oči so me gledale tako zavpijujo, da sem molče vzel denar.

»Tri ložne sedele hoče.« mi je rekla. »Samo tri. Zakaj samo tri? Bom pa četrtega vzel sam. Saj je vseeno, kaj sedim.«

Za trenutek mi je nekaj reklo tam neke v moznih, kjer se navadno obravnava bolj pomizni nasveti, da bi bilo boljše,

»Začelo se bo... V loži bova izračunala...«

»Prav.« je rekla in prišla oba otroka za roke: »Pojdimo!«

Fantek in deklica sta odskakljala po stopnicah, za njima pa je hitela ona. Imela je lepo oblikovane noge. Kakor bi jih skeljal umetnik.

Spet se mi je oglasilo v moznih in mi reklo:

»Kaj, se opravičil se nisi, kar tako si se vrnil!«

»Ne zamerite,« sem ji dejal. »V tisti naglici in čisti nisem nič mislil in sem se kar tako k vam vrnil.«

»O, prosim!« je rekla prijazno in preprosto. »Zelo vesela sem. Storitvi ste mi veliko uslugo. Kdo ve, če bi bila sama sploh vstopnice dobila. Otroka pa bi tako rada videla to igro. Pravijo, da je zelo lepa.«

Govorila je z lahkoto, kakor če bi bila doma. V srcu mi je vstajala nepoznana zadovoljnost...

Ko smo stopili v ložo, je bil v gledališču pravični somrak. Na odru je bilo sone, majniško mladostno življenje. Otroka sta sedela na prvih sedelih, dama si je prisvetila tretjega, si popravila obliko in sedla. V tem somraku se mi je zdelo, da gorijo njene oči kot zvezde na nebu.

Zabutil sem, da mi je kri nalahko stila v obraz. Nenavadna toplota me je začela greti v lica in me božati. Dama me je pogledala in v pravičnem somraku se mi je zdelo, kakor da me gleda v lica iz pravljice... Neka vsakdanja misel se je oglasila v meni:

»Kaj je vendar s teboj? Sanjariš, trezen sanjariš!«

Svoj sedež sem moral pomakniti čisto k njej, da sem lahko videl na oder. Začutil sem toplino njenege telesa. Grela me je kakor sonce. Kadar so igralci igrali v desnem kotu odra, sem se sklonil skoraj vsakokrat čez njo.

Igra je tekla veselo, prirsčno. Otroški smeh jo je spremljal. Ona sama se je zapotopila v igro in tudi jaz. Nisem opazil, da sem se naslonil čisto k njej, kjer je bil njen

vrat, ves del in mikaven. Nisem opazil, da sem jo prijel za roko. Tudi ona ni opazila. Njena roka je bila v moji. Samo tako na pol sva se vsega tega zavedala in srca sta drhtela v vsahtje zmotili. Ni se zavedala, da svoje notranje občutke, ki jih drugič ne bi pokazala, izdaja s stiskom prstov. Nisva opazila, kako si božava in stiskava roke, le čutila sva, da nama je bilo v srcu sladko. Kako naj bi vse to opazila, ko pa je bilo na odru toliko nežnosti in igri, toliko pomladanske razigranosti, da sva se tudi midva čutila enaka igralcem na odru...

»Gospod!«

Zastor je padel. Luči so zagorele. Pravični somrak je ugasnil, ostal je samo občutek, kot ga ima otrok po končani pravljici.

Dama je odmaknila roko. Njene oči so za hip obstale na mojih in me vprašujoče pogledala. Nehote, v zadregi sem rekel:

»Oprostite...«

Samo nasmehnila se je, odprla ročno torbico, nekaj iskala in jo spet zaprla. Vprašala je otroka:

»Ali je bilo lepo?«

Otroka sta živo pokimala in vprašala:

»Ali bodo leta?«

»Seveda, saj še ni konec. Saj kraljiš je ni našel kraljične.«

»Ali jo bo še dolgo iskali?«

»Se podrgno uro!«

»O, tako dolgo?« sta se začudila.

»Ali vama je dolgčas?« je vprašala dama.

»O ne... Toda kraljišje preidloga išče kraljičino.«

Dama se je obrnila k meni in vprašala:

»Vam je igra všeč?«

»Tudi jaz bi kraljišje hitreje našel!«

»Bi?...« je vprašala in se nasmehnila.

»Bi?...« je ponovila.

Njeno vprašanje me je zmedlo. Se zdaj ne vem, kaj mi je bilo. Nekaj nepoznanega me je zgrabilo za grlo. Hotel sem spregovoriti: »bi!«, a stisnjeno grlo mi tega ni dovolilo. Ona je mislila, to opazila in rahel nasmehel je zbežal čez njen obraz. Čutil sem, da jo je spreletelo nekaž toplega, mehkega, kakor če bi se je moje ustnice dotak-

nile s poljubom. Umaknila je oči in pogledala v parter. Jaz pa sem položil svojo roko v njeno, se sklonil in ji poljubil roko. Ni je umaknila, samo pogledala me je s velikimi očmi in tiho rekla:

»Gospod!«

Kaj je hotela reči, ne vem. Saja govora mo mnogokrat, ko je razigrana duša in srce smeje, čisto vsakdanje besede... »Spet je pripravljen pravljčni somrak. Spet se je dvignil zastor. Midva pa sva sedeli tesno drug ob drugem. Otroka sta gledala zamaknjena na oder. Tudi midva. Stiskam njeno roko krepkeje, njeno telo, prosto in mehko, so se stisnili rahlo k meni...«

Nekaj čudovitega me je spreletelo. Ali je to tista sreča, o kateri sanjajo v mesecnih nočeh vsi, ki jim valovi po žilah toplo kri?

Njen dih, njen trepet sta to potrdila. Poljub... sem zasepetal.

Njena glava se je nagnila k meni in njene ustnice so poiskale moje...

V loži je bil somrak, tisti čudežni somrak, ki ustvarja pravljice... Tam na odru se je odigravala pravljica, da sta otroka drhtela od sreče... Tu v loži pa je vstajala druga pravljica, vsa obarjana od sarca... Pela je pesem o raju...

»Predstava je končana. Luči so zagorele, vse je vstajalo in hitelo k izhodu. Ona, moja pravljica, je oblikla plašč otrokoma. Omamljen sem ji ponudil njeno ga. Ko je bila v plašču, sem jo privel k sebi:«

»Kje vas dobim?«

Toliko hrepenenja je bilo v mojih besedah in oči, da je za hip obtežala v mojih rokah. Nato pa mi je stisnila roko in rekla tiho:

»Ne razdirajva pravljice, gospod...«

Ali sem jo že kdaj videl? Ne vem... Mogoče sva se pogledala... Kdo ve! Spoznala se nisva, kajti na ulici je belt dan, so svetle luči...

Naši čitatelji pišejo

Konferenca OF v Radečah

Pred dnevi je bila v Radečah sektorska konferenca OF. Na njej so razpravljali o novem finančnem sistemu...

Na tem sestanku so obravnavali probleme kulturnega življenja in dela v Radečah. Stojimo pred novo sezono in gledališče se pripravljajo nanjo...

Mladina se je vrnila s počitnic in mladini mladinski odbor začel z delom. Vendar je pevski zbor na mrtvi točki. Potrebno bi bilo, da pričnejo z delom.

Več zanimanja za šolstvo v Radečah

Prišel se je pouk na osnovni šoli ter na gimnaziji. Gimnazija je dobila štiri oddelke (dva prva) zaradi velike pomnožitve dijakov. Potrebna bi bila tudi dva druga oddelka...

Šola so pred novim šolskim letom motraj renovirali in dobili tudi precej nove šolske opreme. Vendar s tem problem šole nikakor ni rešen. Šola je mlinjo potrebna večjega popravila...

Pa tudi to še ni vse. Dohod do šole, t. j. stopnišče (o stopnišču sploh ni mogoče govoriti), je za ponosne Radečane naravnost v sramoto. Saj si Slovenci ob lepem vremenu in belim dnevi lahko polomi noge. Človeka zaboli srce ob takem vpadu v hram učenja...

Ob tem bi lahko vprašal prebivalce, kako morejo molčati ob takem vprašanju. Kje so množične organizacije in sindikati? Ali res ni mogoče tega vsaj začasno popraviti s prostovoljnimi delom?

Ali v Radečah res ni pridnih rok, ki bi se tega lotile? Sicer je šola dala že predlog, kako rešiti finančno vprašanje za ureditev tega stopnišča in kje dobiti sredstva...

Šola je dala dopisniku ob tem vprašanju zagotovilo, da bodo spomlad začeli popravilno šole in stopnišča in da bodo tudi potrebna sredstva na razpolago. Je tako, bi predlog šole odpadel, da nepravilno bi bilo stopnišče do začetka teh del zapreti.

Zato naj se razgiba javnost, da reši to vprašanje, predvsem pa da skrbi za zasilno popravilo. Niti ure več ne bi smeli gledati tako sramotno sliko in še ob glavni cesti povrhu. Ali res ne čutijo nobene ljubezni za svojo mladino, za svoj bodoči rod?

Kako je v Radečah z odkupom žita

V Radečah odkup žita ne napreduje najbolje ali pa slabo. To pa zaradi tega, ker večji kmetje ne oddajajo predpisanih količin. Izgovarjajo se, da niso zadosti pridelali, da jim je toča uničila pridelek...

Radeška ambulanta

V Radečah so dobili novo ambulanto oziroma se ta še ureja. Povedati pa je treba, da zanjo ni bilo nikakega zanimanja in se je to vprašanje vedno od...

Velik problem SKUD pa je godba na pihala. V zadnjem času je postala popolnoma pasivna, a še zaradi trenja v vodstvu (ljubosumnost zaradi znanja). V društvu se je jasno izrazil napredni del članov in oni, ki se še vedno naslanjajo na cerkev. Res je, da je delna krivda v tem, ker še vedno nimajo uniform in jim to ni vseeno...

Več iniciative v vodstvih mladinske organizacije na šolah

Z letošnjim šolskim letom bo treba tudi v mladinski organizaciji na naših šolah začeti z novim načinom dela. T. j. z izvajanjem sklepov XIV. plenuma CK LMS. Iz leta v leto so se v mladinski organizaciji pojavljale razne napake in še do danes nismo uspeli, da bi ta ustanova predstavljala pravo vzgajno organizacijo učence se mladine. Mladinska organizacija na šoli je bila največkrat lukaj le za to, da so se prirejali od časa do časa sestanki, ki pa niso bili vsebinsko dobro pripravljani...

Da zainteresiramo vso mladino na šoli, je treba začeti v tej organizaciji z novim načinom dela. Tudi vodstva šol bodo postavljena pred večje odgovornost za delo med mladino. Aktivni mladine se ne bodo postavljali po razredih, pač pa za celo šolo. V šolah, kjer je dosti mladine (gimnazija Trbovlje, rudarska industrijska šola Trbovlje, Zagorje itd.) naj se mladinska organizacija osnuje po interesih mladine...

Vodstva šol morajo biti bolj iniciativna, spoznavati morajo mladino in usmerjati člane LMS k takemu delu, za katero imajo največ veselja in zanimanja, v delo torej po raznih interesnih krožkih, društvih in podobno. Le s takim načinom dela bo uspelo pritegniti in zainteresirati za delo res vsakega člana LMS. Pri vsem tem pa morajo nuditi prosvetni delavci več pomoči vodstvu mladine, ki so prav tako odgovorni za vzgojo naše mladine.

Ostale radeške zanimivosti

V Radečah obiskovalca, ki je bil vajen videti malo mestice ob Savi v njegovi lepoti, zaboli še marsikaj, čemur se čudi. V središču mesta stoji stavba, nekdanja lepa, ki je last Avgusta Jegliča. Vsakdo se vpraša, zakaj je to poslopje ob današnji stanovanjski krizi še vedno nepopravljeno, kjer bi lahko stanovale tri družine. Poleg tega pa v nemali meri kvarijo lepoto kraja, danes si pa vendar toliko prizadevamo urediti in olepšati naša mesta. Kje tiči vzrok, da po petih letih ni bilo mogoče odstraniti slike okupatorjeve zapuščenice? Če se lastnik že sam ne spomni, pa naj bi vsaj OLO izdal potrebno odločbo, ker na žalost ni v kompetenci KLO, da to stori, čeprav je sam nešteto krat to vprašanje pretresal in poročal OLO o svojih sklepih.

V Radečah stoji lepa stavba, ki jo je postavila direkcija državnih železnic za svoje uslužbence. V njej je prostora za 12 družin. Stavba je sicer popolnoma zgotovljena, vodovod napeljan, zvedeli pa smo, da do sedaj še ni bilo mogoče kupiti stroja za črpanje vode v privatnem sektorju, ki ga ima na razpolago. Tako stoji to veliko poslopje brez vode. Družine so se vselile, a ne morejo uporabljati niti stranišč, vodo pa nosijo od precej oddaljenih primitivnih vodnjakov. Na drugi strani pa je v Radečah velika stanovanjska kriza, da o konkretnih primerih ne govorimo.

H kraju pa še malo kritike, in sicer o drugače zelo delavnem gasilskem društvu, ki zasluži pohvalo. Pri vseh akcijah se na tem območju oni prvi odzovejo, izveščani so in disciplinirani. Le neke obljube in naloge ne izpolnjujejo: dve leti že kopljejo temelj za svoj gasilski dom...

Velika tombola

ZVEZE BORCEV mesta Trbovlje bo v nedeljo 21. oktobra. To bo največja tombola, ki je bila do sedaj v revirjih. 50 tombol, 20 dobitkov po 2000 din, 300 činkvinov, 500 kvatern, 900 tetrin in 1000 amb. Cena tombolske karte 40 dinarjev. Pohitite z nakupom srečk! Na svidenje 21. oktobra v Trbovljah.

Zopet pobeg čez mejo

Štiri mesece zapora je dobil Ivan Ključevšek iz Trbovlj, zaposlen v CRD kot mizar, ker je hotel pobegniti čez mejo. Mesece Julija je bil mahnil z vlakom proti Javornam, od tam pa proti Novi Gorici skušajo priti čez mejo. Varnostni organi so ga prišli in mu onemogočili pobeg. Te dni se je zagovarjal pred okrajnim sodiščem v Trbovljah. Kot vzrok za svoje dejanje je navedel, da je hotel priti v Nemčijo, kjer ima ženo, s katero se je poročil med zadnje vojne in je že sedem mesecev ni videl. Ker žena ni hotela priti v Jugoslavijo, je sklenil, da gre on k njej. To je že njegov drugi poskus pobega čez mejo. Upoštevalo je olajševalne okoliščine mu je sodišče prisodilo le en mesec zapora.

Ker mu je zapeljal ženo, ga je udaril s kamnom

Pred trboveljskim sodiščem se je zagovarjal Ciril Novak s Trojan, ker je napadel Filipa Kosa, ki je tudi tamkaj doma. Prizadejal mu je s kamnom ramo lažjega značaja.

Obtoženec je svoje dejanje priznal in dejal, da je to storil v nekoliko vinjenem stanju. Rekel je, da se je spomnil, kakšno gorje mu je napravil Filip Kos pred leti, ki je kljub svoji visoki starosti stalno nadležoval njegovemu ženo in jo prisiljal, da se mu je vdala. Izrazil je njeno mladostno neprisiljenost; ona je bila stara komaj 26 let, Kos pa je bil star že 70 let. Ustreljal jo je s tem, da ji je grozil, da bo vse povedal njenemu možu. Žena je bila obupana in si je za brivitvo prerezala vrat, vendar so jo z zdravniško pomočjo v zadnjem trenutku rešili. Obtoženec je navedel, da je zaradi tega gojil proti Kosu sovraštvo, da ga pa ne bi napadel, če ne bi bil vinjen. Sodišče je upoštevalo olajševalne okoliščine in je Cirila Novaka obsodilo na enomesečno zaporno kazen pozojno za eno leto. Sodišče je vzele v obzir tudi to, da je obtoženec oče štirih otrok, za katere mora skrbeti, prav tako pa tudi okoliščina, da Novak doslej še ni bil kaznovan.

TAKO MLADA, PA ZE POKVARJENA

Kam pride, če nisi pošten, bosta imela priliko razmišljati mlada obtožena Mato Jerkič in Joco Babič. Prvi je doma iz Ze...

Ljudska prosveta pred novimi nalogami

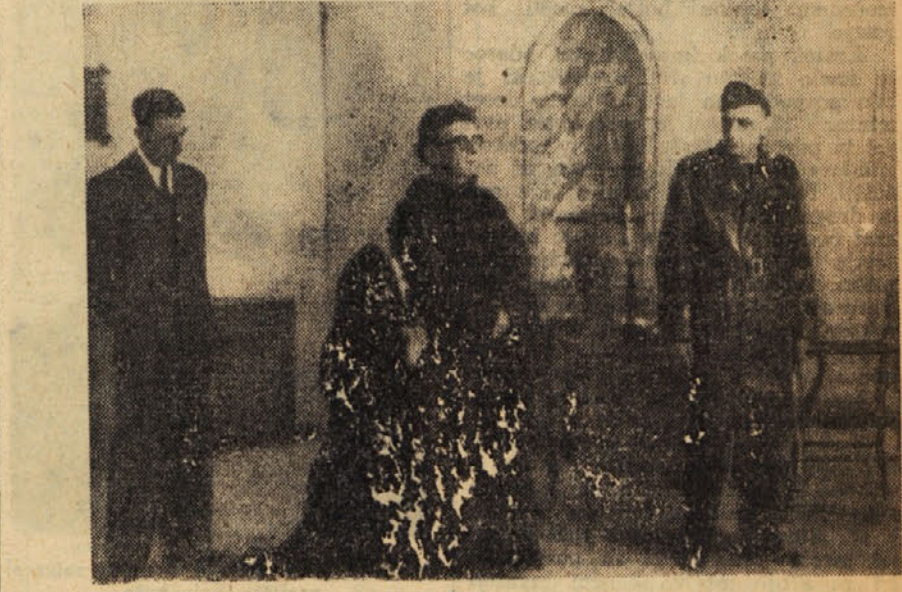
Ljudsko prosvetno delo v našem okraju se odvija v 4 SKUD, 4 KUD, 7 IZUD in 1 MKUD. Delo v poletnih mesecih, izvenškoli gledališki odsek trboveljskega SKUD »Lojze Hohkraut«, je zastalo, ta mesec pa spet oživele. V centru Trbovlje, Zagorje, Hrastnik in Radeče se pripravljajo, da dostojno proslavijo 400-letnico Slovenske knjige. Te proslave bodo proti koncu meseca v Trbovljah Zagorju in Hrastniku.

V Trbovljah pripravljajo »Večer slovenske besede«. Glavna proslava v našem okraju pa bo v Luki pri Zidanem mostu, kjer je Primož Trubar služboval kot župnik. Ta spominska prireditev bo v nedeljo 30. septembra kot celodnevna revija s sodelovanjem godbe na pihala iz Trbovlj, Zagorja, steklarne v Hrastniku in Zidanega mosta. Poleg tega bodo na tej slovesnosti nastopili mešani pevski zbor (bivši Slavčki) iz Trbovlj, moški pevski zbor z Dola pri Hrastniku, pevski zbor iz Radeč ter folklorna skupina z Dola. Na to slovesnost je povabljen tudi mladinski pevski zbor Slovenske...

filharmonije pod vodstvom Avgusta Šuligoja. Pripravljalni odbor te slovesnosti je sklenil, da povabi za ta dan v Loko delegacijo članov OF iz vasi Raščica pri Turjaku, kjer se je rodil Primož Trubar.

Druga najvažnejša naloga, o kateri so govorili na zadnji seji izvršnega odbora Ljudske prosvete okraja Trbovlje pa je bila postavitve delovnih načrtov naših SKUD, KUD in IZUD. Sklenili so, da se delovni načrti za sezono 1951-52 prilagodijo dejanskim potrebam in tudi željam prebivalstva. Tako bodo ti načrti obsegali dva dela: prvi del bo trajal od začetka letošnje sezone do 22. decembra z zaključno proslavo na čast naše JA, drugi del pa od 22. decembra do konca nove sezone.

Ker so postale potrebe v samih Trbovljah drugačne kot v drugih krajih, so govorili tudi o tem, da se osnujejo tamkaj razna društva, kot n. pr. pevsko društvo, dramsko društvo in podobno; o tem načrtu bo sklepal prihodnji plen Ljudske prosvete meseca oktobra.

Prizor iz drame »Umik«, katero bodo v Trbovljah še igrali

IZPRED SODIŠČA

nice, drugi pa iz Bosanske Dubice. Zaposlena sta bila pri gradnji Partijskega doma v Trbovljah, kjer sta okradla svoje delovne tovarise in jim pobrala oblake čevljev, srajce, nogavice, aktovke, industrijske nazkavnice, tako da sta odnesla vsega blaga v vrednosti 45.900 din.

Na sodniški razpravi v Trbovljah sta oba obtožena obremenjevala drug drugega, češ da ni kradel ne eden ne drugi, marveč samo pomagala nositi. Ker sta okradla tovarise, s katerimi sta delala, jima je sodišče naložilo zaslišeno kazen. Matu Jevčiču, ki ne je pokazal pred sodiščem zakrknjen in nepoboljšljiv, je sodišče prisodilo eno leto zapora, drugemu obtožencu, Joci Babiču pa, ki je svoje dejanje obžaloval in obljubil, da se hoče poboljšati, je sodišče naložilo še šest mesecev zapora.

Nepoboljšljivi Stanko Borštinar

Stanko Borštinar, doma s Planinske vasi nad Trbovljami, je nepoboljšljiv. Ze pred več meseci smo poročali, da je sam in še...

Sestanek je hotel razbiti

Pred kratkim so v Zagorju imeli sestanek, kjer so razpravljali o načrtu oddaje belih žit za leto 1952-53. Navzočih je bilo 60 kmetov. Mali in srednji kmetje so pokazali pri sestavljanju tega načrta pravilno razumevanje za koristi skupnosti, medtem ko so večji kmetje uredbo o odkupu odklanjali. Zlasti je pokazal svoje pravo lice kmet Drnovšek iz Sela, ki je že takoj v začetku poskušal sestanek razbiti. Ko se mu to ni posrečilo, je hotel z malicijem uredbe onemogočiti delo komisije, v čemer so ga podpirali tudi ostali večji kmetje. Značilno za kme...

OBJAVA

Dne 7. septembra ob 8 zvečer sem na poti od Koševca hišo pod Klečko izgubila otroški pulover svetloplave barve z belim. Postegnega najditejla prosim, da ga vrne v poslovalnico šte. 2 Potrošniške zadruge Trbovlje pri Kukenbergu proti nagradi. — Truda Pečnik, Trbovlje II, št. 19.

druge fante nagovoril, da so si navezali na roko neko zelišče in si z njim opekli roko, s čimer so prevarali zdravnika in dosigli bolniški dopust. Doma ni hotel prijeti za nobeno delo, zaradi česar so ga spodili od hiše. Hodil je od kmeta do kmeta in delal na polju. To delo mu pa po izgledu ni posebno dišalo. Meseca maja je izpred poslopja OLO Trbovlje ukradel moško kolo, lasti Ivana Jenka. Na sodišču se je dokaj neumno zagovarjal, kjer je pripovedoval, da je hotel na vsak način priti do kolesa, ker pa ni imel denarja, da si ga kupi, je sklenil, da ga ukrade pri prvi priložnosti.

Pred trboveljskim sodiščem se je ta obtoženec obnašal zelo oholo. Tudi ga ni bilo prav nič sram pred svojim stariškim očetom. Prav tako se ni odzval povabilu zagovornika, ki je hotel govoriti z njim pred obravnavo. Ko ga je sodnik vprašal, če je pripravljen prositi za milo kazen, je predrzno odgovoril, da mu je vseeno, kako ga kaznujejo. S svojim nastopom je pokazal, da je ispriljen in pokvarjen človek. Sodišče ga je obsodilo na 5 mesecev zapora.

Mleka je dovolj

Sporočamo vsem potrošnikom v Trbovljah, da je mleka na razpolago vsak dan v zadostnih množinah v vseh naših poslovalnicah od 6.—12. ure opoldne. — Mestno podjetje »Preskrba«, Trbovlje

Prosto po Scottu:

ČRNI BRATJE

Kriminalni roman

»Da, moral sem. Družba pozna moje pi... tako bodo takoj vedeli, da ne gre za tajne službe.« »Kako?« »Vendar se še nečem izraziti o tvojem mnenju. Resnica je, da stojimo pred vprašanjem, ki ga moramo rešiti.« Mladji mož se je naposed odločil govoriti. »Natančno vem, kakšno vrednost predstavlja izgubljeno blago. Toda — ali ni ta reč prenevarna?« »To je omenil že Viljem. Meni se ne zdi tako. Kje naj bi bila nevarnost? Mož je bil že enkrat v službi naše družbe; tebe, Allan, dobro pozna in morda bo videl tudi Viljema. To pa je tudi vse. Če na sodni obravnavi ni imel uspeha s tako imenovanimi razkritji, zakaj bi moral imeti več sreče sedaj?« »Prav,« je soglašal Allan Walker. »naj se zgodi po tvoje, toda le, če boš ti sam s njim govoril, ne da bi moral stopiti z njim v stik tudi jaz.« »A tako?« se je poglavitno smehljajl Merrivale. »To se že lahko napravi. Prav nič se ti ne bo treba bat za svojo kožo.« Walker je postal slabe volje. Hotel je nekaj reči, a je z jeznim obrazom ohedel molče za mizo. »To je vse prav lepo,« je menil Garson, »toda za tveganost, ki nam grozi, je vrednost blaga vendarle...« »Motiš se,« ga je ustavil Merrivale. »Predvsem ne pozabi, Viljem, da naše glavne pisarne razen nas petih ne pozna nobena živa duša. Prav tako ni najmanjša možnost, da bi nas kakšen nepoklicani izsledil. Imam načrt, po katerem bo to vprašanje prav lahko rešeno. Toda o tem bom govoril pozneje. Predvsem vas moram opozoriti, da lažljivi tovor nujno potrebujemo. Če dolgo časa ne moremo potrebi po mamilih in polni meri ustredi. Porabniki se obračajo na druge viře. Stevilke zadnjega leta nam jasno kažejo, da se naš dohodek manjšajo, stroški pa večajo.« »To je res,« je potrdil Walker. »Tako je. Če ne dobimo sedaj tega tovara, ker so se naše zaloge zelo skrčile, se boste morali v svojih izdatkih nekoliko omejiti.« »Prilim in Walker sta priklimala. »Priznam, da nam je tovor nujno potreben,« je potrdil tudi Garson. »Tiste po...

»Razumem, kako misliš, Viljem,« je menil Merrivale. »Vendar se še nečem izraziti o tvojem mnenju. Resnica je, da stojimo pred vprašanjem, ki ga moramo rešiti.« Mladji mož se je naposed odločil govoriti. »Natančno vem, kakšno vrednost predstavlja izgubljeno blago. Toda — ali ni ta reč prenevarna?« »To je omenil že Viljem. Meni se ne zdi tako. Kje naj bi bila nevarnost? Mož je bil že enkrat v službi naše družbe; tebe, Allan, dobro pozna in morda bo videl tudi Viljema. To pa je tudi vse. Če na sodni obravnavi ni imel uspeha s tako imenovanimi razkritji, zakaj bi moral imeti več sreče sedaj?« »Prav,« je soglašal Allan Walker. »naj se zgodi po tvoje, toda le, če boš ti sam s njim govoril, ne da bi moral stopiti z njim v stik tudi jaz.« »A tako?« se je poglavitno smehljajl Merrivale. »To se že lahko napravi. Prav nič se ti ne bo treba bat za svojo kožo.« Walker je postal slabe volje. Hotel je nekaj reči, a je z jeznim obrazom ohedel molče za mizo. »To je vse prav lepo,« je menil Garson, »toda za tveganost, ki nam grozi, je vrednost blaga vendarle...« »Motiš se,« ga je ustavil Merrivale. »Predvsem ne pozabi, Viljem, da naše glavne pisarne razen nas petih ne pozna nobena živa duša. Prav tako ni najmanjša možnost, da bi nas kakšen nepoklicani izsledil. Imam načrt, po katerem bo to vprašanje prav lahko rešeno. Toda o tem bom govoril pozneje. Predvsem vas moram opozoriti, da lažljivi tovor nujno potrebujemo. Če dolgo časa ne moremo potrebi po mamilih in polni meri ustredi. Porabniki se obračajo na druge viře. Stevilke zadnjega leta nam jasno kažejo, da se naš dohodek manjšajo, stroški pa večajo.« »To je res,« je potrdil Walker. »Tako je. Če ne dobimo sedaj tega tovara, ker so se naše zaloge zelo skrčile, se boste morali v svojih izdatkih nekoliko omejiti.« »Prilim in Walker sta priklimala. »Priznam, da nam je tovor nujno potreben,« je potrdil tudi Garson. »Tiste po...

»Neumnost! Rekel sem vam že, da je Moravec boginec iz jetnišnice, ki se mora skrivati pred policijo. Torej nam on ne bo ohekal detektivov na vrat.« »V vsej tej zadevi res ne vidim nevarnosti,« je menil Morrill. Merrivale je vstal. »Slišali smo torej vse, kar govori za to, da se lotimo te zadeve. Glasujemo! Pri enakem številu glasov bo odločila Blakova.« Pri glasovanju so s tremi glasovi priti enemu sklenili, da stopijo v stik z Moravcem. Doročaja Staplesova je ustavila svoj avto pred poslopjem tajne službe. Ko je stopila v sobo inspektorjev, jo je vladno pozdravil inspektor Clapp. »Davi sem po telefonu govorila z gospodom Steeleom,« je pojasnila, »in on me je prosil, naj ga obiščem.« »Da, gospodična Staplesova, šef vas že čaka.« Prililnil je na neki gumb, nato pa peljal Staplesova na hodnik. Znašla se je v prostoru, kjer so bile razen velikkasne pisalne mize in poleg dveh stolov na stenah čudne naprave. Zdrnila se je. Pred njo je stal veliki tujec, ki jo je zadržal tako valjivo gledal. »Ne bom vas dolgo zadrževal, gospodična Staplesova,« je dejal. »Zelo prijazno je od vas, da ste ustregli moji prošnji. Jaz sam vas žal ne morem obiskati, ker se o tem o čemer bova govorila, ne sme nikjer drugje razpravljati.« Staplesova ga je začudeno pogledala. »Toda jaz... jaz vas ne razumem čisto,« je rekla. »Inspektor Malcolm Steele me je daval poklicati. On vendar hoče govoriti z menoj!« Tujec se ji je priklonil. »To sem jaz.« Bila je čisto zmedena. »V sredo sem govorila z gospodom Steeleom v neki drugi sobi.« Na njegovem neprodlnem obrazu se je pokazala senca nasmeška. »Smo posredno ste govorili z njim, milostivna,« je rekla. »Sedite vendar. Kakor sem že rekla, bom skušal biti zelo kratek.« (Dalje prihodnje)

Fizkultura in Sport

RUDAR JE POKAZAL, DA ZNA IGRATI

Kljub deževnemu vremenu se je zadnjo nedeljo na stadionu »Rudarja« zbralo nad 1000 gledalcev, ki so po končani tekmi odhajali zadovoljni domov. Moštvo »Rudarja« je v nedeljo iznenadilo publiko, saj je z borbeno in požrtvovalno igro premagalo »Budučnost« iz Titograda, ki se bori za vstop v I. zvezno ligo.

»Budučnost«: Krivokuča, Abramovič, Zekovič, Popovič, Medhadžević, Pačuka, Dermanovič, Čelebič, Božovič, Aničič, Radovič.

»Rudarja«: Ahlin, Sorel, Laznik, Blatnik, Hudarin, Cestnik, Gorenc, Orač, Koncejla, Klančičar, Oprešnik.

Ze pred začetkom igre je močno deževalo. Dež je prenehal samo na trenutke, tako da je bil teren za igro izredno težaven. Potek tekme je pokazal, da so se domači igralci na razmočenem terenu bolje znašli kot gostje.

Kratek potek igre: Začetni udarec je imelo moštvo »Budučnosti«, ki je bilo gospodar na igrišču prvih deset minut. V 12. minuti je Božovič dal prvi gol in povedel »Budučnost« v vodstvo. »Rudarja« pa po prejetem gohu ni pustil. Napadi so se menjavali z ene in druge strani. Ahlin je moral večkrat posredovati ter je s svojo prisebnostjo odklonil nevarne situacije pred golom domačih. V 20. minuti dobi žogo Oprešnik, nasproti mu sicer pride Krivokuča, vendar ga Oprešnik preigra in pošlje žogo v mrežo. Rezultat 1:1. Moštvo »Rudarja« je igralo požrtvovalno in borbeno, vendar se uspeh v prvem polčasu po izravnavi golov ni menjal.

V drugem polčasu so gostje poskušali izboljšati svoj rezultat, vendar je njihova lahka tehnična premoč trajala samo do 15. minute drugega polčasa. V 17. minuti je Oprešnik spet potresel mrežo nasprotnika in postavil z 2:1 za svoje moštvo končni rezultat dneva. Obe skupini sta si sicer še prizadevali za uspehom, vendar se je opazilo, da so vrste »Budučnosti« razbite. Igralci »Rudarja« so nasprotniku one-

»Rudarja«: »Budučnost« (Titograd) 2:1 (1:1)

mogočili vsako potezo z dobrim kritjem. V zadnjih minutah so gostje iznova pritisnili, da izsilijo vsaj neodločen rezultat, vendar jim to tudi po dveh zaporednih kotih ni uspelo. Kandidat za članstvo I. zvezne lige je moral pustiti obe točki v Trbovljah.

V domačem moštvo so vsi igralci zadovoljevali: bili so borbeni in požrtvovalni, le Gorencu se ni odrezalo, kar pa je razumljivo, saj je to šele njegova tretja težja tekma. Zmaga »Rudarja« je bila zaslužena in želimo mu, da bi se v nedeljo dobro držal v Varaždinu proti »Tekstilcu«.

Oprešnik je v nedeljo dvakrat zatresel svetilke Krivokuče

Vojni obvezniki, pozor!

»Studenci« (Maribor) : »Bratstvo« (Hrastnik) 6:1

Objava. — Pozor!

V začetku oktobra namerava prirediti Uprava gospodarskih podjetij v Zagorju večtedenski strokovni tečaj za tiste, ki imajo veselje do strežništva v gostinstvu. Tečaj bo redno v popoldanskih ali večernih urah in bo brezplačen.

Uprava vabi zato vse one, ki imajo interes da se v gostinstvu počue podrobneje, prigrasijo na upravi v sobi št. 3 oziroma 4, da bo mogoče izdelati pravočasno učni načrt. V tečaju bodo tudi praktične vaje. Kraj in čas začetka tečaja bosta objavljena kasneje. Najboljši učenci bodo odbrani in nasmehčeni v okviru gostinstva v Zagorju.

UPRAVA

V območju MLO Trbovlje prebivajo v letih 1898 do 1902 rojeni vojni obvezniki, ki nimajo vojaških dokumentov (vojaških knjižic, potrdila o stalni nesposobnosti, predhodno rekrutovanju). Zaradi tega se val obvezniki, ki nimajo še omenjenih vojaških listin, pozivajo, da se zgledajo od 19. do 25. septembra t. l. od 8. do 12. ure ali od 15. do 18. ure na MLO Trbovlje pri vojaškem referentu (soba št. 10) zaradi izstavitve teh dokumentov ozir. nadomestila teh listin tistim, ki so jih izgubili.

Opozarjamo, da mora imeti vsak državljan, rojen v zgoraj navedenih letih, če je sposoben ali nesposoben, če je služil pri vojakih ali ne, urejene vojaške dokumente. V tem pogledu bo izvedena kontrola ter bo vsak ki ne bi imel pravih vojaških listin, po vojaških kazenskih predpisih kaznovan. MLO Trbovlje, vojaški oddelek

PREKLIC

Preključujem, kar sem govoril v vinjenem stanju proti tov. Iru Zupanu. Jože Grebenc, Trbovlje.

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Stane Suštar — Naslov uredništva: Trbovlje, uprava rudnika Trbovlje-Hrastnik — Telefon št. 54 — Bančni račun pri KB Trbovlje št. 614-1-95392-55 — Tisk tiskarne »Ljudska pravica« v Ljubljani — Poštnina plačana v gotovini — Očetilska naročnina 60 din, polletna 120 din, letoletna 240 din — »Zasavski vestnik« izhaja vsak četrtek — Dopise sprejemamo do vsakega ponedeljka do 12. ure dopoldne.

II. SLOVENSKA LIGA »Proletarec« : »Rudarja« (Velenje) 2:0 (1:0)

»Proletarec« iz Zagorja se vedno bolj bliža naslovu prvaka. Ako bo odigral še preostale tekme tako kot dosedanjih pet, ki je vse odločil sebi v prid, mu mesto prvaka Vzhodne lige ne bo ušlo in s tem tudi ne vstop v prvo Slovensko ligo. V nedeljo je »Proletarec« odigral tekmo doma z moštvo »Rudarja« iz Velenja. Zmagal je z 2:0.

Poceni dobiš lahko hišo

Na razglasu mestnega ljudskega odbora Trbovlje o odprodaji (prenosu) proti plačilu (osebno last) hiš, last splošnega ljudskega premoženja v upravi MLO Trbovlje z dne 29. VIII. t. l. št. 734/51, objavljenem v zadnji številki »Zasavskega vestnika«, so pomotoma izostale spodaj navedene stavbe — hiše, ki se bodo ravno tako odprodale:

1. hiša Trbovlje št. 87, prtilična, 3 sobe, 1 soba v podstrešju;
2. hiša Trbovlje II, št. 1, prtilična, dvostanovanjska, 6 sob;
3. hiša Trbovlje II, št. 65, prtilična, ena soba;
4. hiša Trbovlje—Loka, št. 320, prtilična, 3 sobe;
5. hiša Sv. Urh št. 64, prtilična, 1 soba;
6. hiša Trbovlje—Loka št. 402, dvostanovanjska.

MLO Trbovlje — tajništvo

SLUŽBO DOBI

Gospodarska podjetja Zagorje nujno potrebujejo za svojo krajevno dejavnost in 1 kleparskega pomočnika in 1 kleparskega vajenca. Interesenti za ta dela naj se čimprej zgledajo osebno ali pismeno na Upravo gospodarskih podjetij, Zagorje

Uz popotne torbe

Tudi v Hrastniku imajo naši delovni ljudje svoje križe in težave. Svoje velike in majhne skrbi. Tako nam je neki domačin iz tega kraja povedal tole:

Precej časa je preteklo in dosti nevolje je bilo zaradi nesrečnih britvic. Končno pa smo jih le pričakali, da so jih dobile tudi naše trgovine. Toda — oh!

Ves vesel in zadovoljen sem odšel v neko našo prodajalno, da si kupim ta sicer zelo majhen, toda za britve vendar neobhodno nujen predmet. Pa kaj se mi je pripetilo?

Ko pridem v trgovino, prav ponžno vprašam za britvice. Da, prav ponžno sem vprašal, kajti takega me je naredilo trdo in neumljeno življenje. In prodajalka mi je na moje ponžno vprašanje prav vljudno in prijazno odgovorila, da stane zavitek z 19 britvicami 220 dinarjev! Kar sopro mi je zaprl! Silno sem se ustrelil odgovora prijazno naluženke, kajti vabina moje revne denarnice mi je bila znana in mislil sem si: če kupiš vseh deset britvic, potem ne boš imel za cigarete niti fleka, brez njih pa na žalost ne morem živeti. Potrebne so mi kot kozl osat.

In tako sem spet ljubeznivo prodajalko prav ponžno vprašal, če bi lahko kupil dve britvici. Štirinštrideset dinarjev da bi

Ameriški film Zaradi njega

Znameniti in priljubljeni igralec John Sheridan (Charles Laughton) je odhajal na zaslužene počitnice. Nekaj časa bo lahko živl brez skrbi in nadlegovanja ter brez večnih prostov za avtogram.

V restavraciji, kamor je šel po zadnji predstavi, je služila kot natakarka Kim Walker (Deanne Durbin), ki si je vtela v glavo, da mora postati igralka. Da uresniči svoj načrt, podtakne Sheridanu priporočilo pismo za gledališkega ravnatelja in prosil Sheridanu za avtogram, ki ji je nič hudega sluteč podpisal pismo, v katerem priporoča gledališkemu ravnatelju Gilbertu naj sprejme gospodično Kim.

V gledališču so Kim s priporočilom Sheridanu srečala z veseljem sprejeli. Na zabavi, na kateri je hotel ravnatelj spoznati Kim z drugimi igralci, je Pavel Taylor, avtor nove igre »Čudni smeh«, dognal, da sta Sheridan in Gilbert pošteno nasledila, ker Kim sploh ni igralka, še začetnica ne. Kim pa je morala začeti igrati, če ni hotela tvegati sramote, da jo razkrije kot sleparko.

Kim je bila pozna, ko je videla konec svoje igralske kariere. — Nora, njena prijateljica pa ni hotela odnehati. Sporočila je šasnikom, da je Kim hotela napraviti sramor.

Sveveda so nato pridrl v njeno stanovanje senzacionalni novinarji in še pol-

elja, nazadnje pa še Sheridan. Ker je mislil da je vsega on kriv, se je dal a Kim foto grafitirati. Časniki so nato prinesli pod belimi naslovi poročilo o samomoru mlade igralke zaradi Sheridanu. Ta pa je odšel da Kim ni samo prikupna in bistrovna, marveč tudi nadarjena. Začel je z njo igrati dratni nove igre »Čudni smeh«.

Ko je že izgledalo, da bo Kim dosegla svoj cilj, je začel delati proti njej avtor igre, Pavel Taylor. Hotel je doseči, da Kim doživlja polom. Igra pa je zaradi obilne igre Sheridanu in Kim slijano uspešna. Pavel je spoznal, da se je pošteno urejal spoznal pa tudi, da se je do ušes zaljublil v Kim. Šel je na oder in ko se je začel ponovno dvigniti, ker so ljudje igralcem škali, je hudomušni Sheridan predstavi občinstvu dva svojeglava mlada človeka, ki sta se znašla v objemu na odprtem odru.

Ta film bo igral kino Trbovlje v prvih hodnjih dneh.

KINO TRBOVLJE

predvaja ameriški film

»Zaradi njega«

Spored predstav od petka dalje razviden iz reklamnih omaric

„ZASAVSKEGA VESTNIKA“

Če bi za neke ljudi priredil poseben tečaj in veliko »zajfe« bo treba kupiti ob tej priliki in velik, precej veliki »trahtar«, da bi tem ljudem vili v butice malo pameti, vsaj malo treznega razuma. Miha je za nekaj časa nitihi, potem pa je spet nadaljeval: »Veste, dragi moji, človek je čudna stvar, na sebi, na vse zna, na vse misli, samo na najboljše in na najnevarnejše ne. Misli na vse, in tlače stvari, misli celo, kako bi našel na mesec, čeravno po mojem skromnem mnenju nima tam kaj iskati, — da bi razmišljal o poslednji modrosti človeškega življenja — in če hočete: tudi o eliju socialistične izgradnje sveta — o tem pa ne vem ne razmišlja, ali pa le redko kdaj, — kaj je ta poslednja življenjska modrost? Človek ne delaj drugemu človeku življenje po nepotrebnem težko, olajšaj mu ga vendar, prizadevaj si, da mu boš napravil življenje po svojih močeh prijetno in lepo.«

Vidite, fantje, na vse drugo človek misli, samo na to ne. In ravno v tem je naša velika krivda in napaka. Kadar bomo na to mislili in se po tem ravnali in delali, — tedaj prijatelji, bo življenje, če že moramo tako lepo in srečno, kot vsi takrat našo sanjamo, pa vsaj — znosno. In če bomo to doseeli, smo lahko zadovoljni. — Tako nam je pripovedoval naš Miha Vidica, tako smo prišli po naključju od nesrečnih britvic na poslednjo življenjsko modrost. Imejmo je vedno pred očmi. Laže bo tedaj naše življenje. Sedaj pa nekaj drugega.

Te dni sem sedel v prostornih restavraciji. Bilo je zvečer, vendar še ne pozno. Pri sednji mizi so pili vino. Pa sem za naročil tudi jaz. Na moje naročilo mi natakarka odgovorila, da mi ne more postreči s vinom, ker ji ga je za danes že zmanjkalo. Skladničnik zatarna kletar je pa še ob drugo popoldne odšel domov. Nato jaz: »Kako pa da ga pijelo pri sosednji mizi? Natakarka: »Ja, veste, ki so ga pa prinesli s seboj od »Čaruge«... — Če bi bil pobožen, bi vzdihnil: Bog se nas usmilil! Ker pa žal nisem, sem se oh poljasnilu natakarka samo trpko nasmehnil...«

Pred kratkim smo pisali, kako je bilo na tomboli v Podkumu. Sedaj smo pa zvedeli, da je dobilo na veselilnem prostoru te predtve precej kozarec in steklene snodine in da jih je največ odšlo baje v dolino. Veste, pri nas imamo še ljudi, ki razumijo socialistem takole: kar je last skupnosti, je tudi moja last. In kar je moje, smem odnesti domov...

KMETOVALCI — POZOR!

V Uradnem listu LRS št. 25/158 z dne 24. VII. t. l. je izšel Pravilnik o dovoljenju sečnje ter o načinu in času izkoriščanja gozdov. Vsak kmetovalec, ki hoče sečniti gozda, mora vložiti prošnjo na mestni gozdarski svet in brez njegovega dovoljenja ne sme sekati lesa.

Mestni gozdarski svet lahko izda dovoljenje za posek do 10 prm drv ter do 3 m tehničnega lesa; vloge ni treba kolkovati. Kdor pa hoče posekati večje množine, mora vložiti kolkovano prošnjo na okrajni gozdarski svet.

Prošnja za izdajo sečnega dovoljenja mora vsebovati: 1. primerek imena in bivalne prošilca; 2. zemljikoknjižno podatke (parcelo, vložno številko), katastr. občino, površino in domače ime gozda, kjer se bo sekalo; 3. količino in vrsto lesa, ki ga bo merava prošilca posekali; 4. navedbo, ali ima prošilca za isto leto predpis obvezno imajo prodaje lesa in koliko; 5. primerek imena in bivalne tistega, ki bo sekalo, če prošilca ne bo sekalo sam; 6. namen in razlog sečnje; 7. odlagali sečnega dovoljenja odkake okrajni gozdar drevje, ki se sme posekati. Sečno dovoljenje ni potrebno v naslednjih primerih: a) za sečnjo na podlagi pravomočne odločbe o obvezni oddaji lesa; b) za posek dreves, ki jih je treba posekati iz gozdnarstvenih razlogov zaradi mraza in palen živih rastlinskih bolezni, pri čemer ni potrebno odkazovanje lesa.

Sečno dovoljenje se izda praviloma samo enkrat letno. Opozarjamo kmete in gozdarje posestnike, da v prihodnje ne smejo več sekati brez sečnega dovoljenja. Kršitelje uredbe bodo kaznovani z denarno kaznjo do 5000 din.

Hkrati vas obveščamo, da je izšla v Uradnem listu LRS št. 26/161 z dne 31. julija t. l. Uredba o spravi in prevozu lesa. Ta uredba pravi, da mora imeti vsak prevoznik lesa »spremljevalca«, dovoljenje za prevoz lesa, ki na se izda na osnovi sečnega dovoljenja. Kdor bi brez omenjene spremljevalca prevažal les, se mu ta po organizacijske milice ali gozdarskih organih zadržani prizadeji na kaznijo po določilih te uredbe.

MLO Trbovlje, kmetijski oddelek

Okrajni magazin v Trbovljah

SE BO RAZDRUŽIL S 1. OKTOBROM 1951

- Poslovalnice v Trbovljah preidejo v Mestno trgovsko podjetje v Trbovljah
- Poslovalnice v Zagorju in okolici preidejo v Krajevno trgovsko podjetje v Zagorju
- Poslovalnice v Hrastniku in na Dolu pri Hrastniku preidejo v Krajevno trgovsko podjetje v Hrastniku
- Poslovalnice v Radečah, Zidanem mostu in Jagunjenici preidejo v Krajevno trgovsko podjetje v Radečah

Tudi v novih podjetjih bodo vse poslovalnice nudile potrošnikom vse vrste blaga po konkurenčnih cenah

Z DOBRO IN SOLIDNO POSTREZBO NAŠEMU DELAVCU IN KMETU BOMO POMAGALI K HITREMU TEMPU RAZVOJA SOCIALIZMA V NAŠI DRŽAVI!